

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/370/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215371
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3814215371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, E., Česká republika, 2/ V. M., nar. XX.XX.XXXX bytom N. XXX, E., P. republika, zast. advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislave, o zaplatenie sumy 6.340,20 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. októbra 2016 č. k. 10C/43/2016-215, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou žalobca uplatnil proti žalovaným 1/, 2/ nárok na zaplatenie 6.340,20 eur s príslušenstvom, predstavujúci nesplnený záväzok žalovaných zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372857865 uzatvorenej dňa 04.01.2007 s právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa a.s., a žalovanými.

2. V odôvodnení konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, v zmysle ktorých dňa 04.01.2007 SLSP, a.s. žalovaní 1/, 2/ uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0372857865, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 200.000,- Sk ako spotrebného bezúčelového úveru. Dlžníci sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky splácať v mesačných splátkach po 2.950,- Sk od 20.02.2007 po dobu 119 mesiacov, vždy do 20. dňa v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 20.12.2016. Zmluvný úrok predstavoval 12% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 14,03%. V dôsledku nesplácania úveru žalovanými dňa 08.03.2011 SLSP, a.s. žalovanému 1/ oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 28.02.2011 v sume 322,62 eur (čl. 151 spisu). Doklad o doručení výzvy žalovanému 1/ žalobca nepredložil. Nepredložil výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách adresovanú žalovanej 2/ a doklad o jej doručovaní žalovanej. Dňa 20.05.2013 SLSP, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.05.2013 (čl. 152 spisu) a žalovaných 1/, 2/ vyzvala k zaplateniu celého zostatku úveru v sume 6.638,79 eur v lehote 10 od doručenia výzvy. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní v mieste bydliska neprevzali. Dňa 27.06.2013 SLSP, a.s. pohľadávku voči žalovaným postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok žalobcovi.

3. Citoval právny názor prezentovaný žalobcom k interpretácii ustanovenia č. 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorý podoprel aj konkrétnymi rozhodnutiami súdov v Slovenskej republike a odbornej verejnosti (JUDr. Kristián Csach, PhD.).

4. Na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 524, § 528 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“).

5. Dospel k právnenému záveru, že žaloba nie je dôvodná. V prejednávanej veci žalobca odvodil svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372857865 zo dňa 04.01.2007, ktorú žalovaní uzatvorili so SLSP, a.s., ktorá je bankou podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pohľadávku voči žalovaným žalobca nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013. Postúpenie pohľadávky je upravené v cit. ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade SLSP, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z.. Pokiaľ nie je dodržaný postup uvedený v tomto ustanovení zákona, nie sú splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu. Ak tak banka napriek tomu urobí, takéto postúpenie je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

6. Aktívnu legitímáciu v súdnom konaní sa rozumie také hmotnoprávne postavenie navrhovateľa, z ktorého mu vyplýva procesné právo hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd je povinný v každom súdnom konaní preskúmať vecnú legitímáciu strany sporu, či už aktívnu alebo pasívnu. V danej veci žalobca pohľadávku nadobudol postúpením od banky. Bolo jeho povinnosťou preukázať splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, čo je predpokladom preukázania aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca vo vzťahu k žalovanej 2/ nepreukázal existenciu výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorý predpokladá, aby výzva bola písomná a veriteľ sa musí aspoň pokúsiť o jej zaslanie dlžníkovi na jeho poslednú známu adresu, a to napr. poštovým podacím lístkom alebo doručenkou. Vo vzťahu k žalovanému 1/ nepreukázal, že výzvu zo dňa 08.03.2011 mu aj doručil, resp. sa aspoň pokúsil o jej doručenie. Právny predchodca žalobcu nedodrжал postup vyplývajúci mu z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky voči žalovaným žalobcovi. Potom je uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04.01.2007, súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

7. I napriek tomu, že žalobca v písomnom vyjadrení vo veci zo dňa 26.09.2016 citoval právny názor Krajského súdu Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 12Co/223/2015, podľa ktorého určitá výnimka z postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pri postupovaní bankových pohľadávok nebankovým subjektom je v tom, že ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne 1 rok, môže postúpiť takúto pohľadávku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Uvedený právny názor je ojedinelý a súd radiac sa v danej veci podľa článku 2 ods. 2 CSP svoj právny názor v prejednávanej veci vyslovil v súlade s ustálenou súdnou praxou a rozhodnutiami odvolacích súdov v obdobných veciach, napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.01.2016, rozsudky Krajského súdu Prešov č.k. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, č.k. 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2015, č.k. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014.

8. Proti tomuto rozsudku žalobca podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t.j. nesprávny skutkový záver a nesprávne právne posúdenie veci.

10. Podľa jeho názoru, boli splnené všetky podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, teda „nedošlo k porušeniu bankového tajomstva“.

i) žalovaní boli v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Posledná úhrada žalovaných za úver pred postúpením pohľadávky bola vykonaná 20.04.2012, pohľadávka bola postúpená 27.06.2013. Zároveň bolo preukázané, že žalovaní boli právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaní na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou - zo dňa 08.03.2011

- zo dňa 20.05.2013, označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, ku ktorej žalobca pripojil kópie vrátených obálok, ktoré preukazovali doručenie tejto výzvy žalovaným.

ii) v súvislosti s nedostatkom svojej aktívnej legitímácie poukázal na predložené relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky spolu s podaciami hárkami preukazujúcimi odoslanie písomností žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu). Súd mal vychádzať z tejto skutočnosti bez toho, aby skúmal platnosť zmluvy o postúpení.

11. Podľa jeho názoru, ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že ide o úpravu výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB.

12. Z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

13. Súčasne poukázal na skutočnosť, že žalovaní boli ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 644 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok.

14. Vzhľadom na to, právny predchodca žalobcu by konal v zmysle § 92 ods. 8 ZoB (teda neporušil bankové tajomstvo). Aj v takom prípade, ak by žalovaným ani nezasielal písomnú výzvu.

15. Súčasne poukázal na bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči Klientovi na tretiu osobu, alebo preniesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“

16. Uviedol, že v zmysle uvedených právnych záverov rozhodoval aj Krajský súd v Prešove (sp. zn. 9Co/145/2015, 11Co/11/2015).

17. Záver súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB v konaní preukázal prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj výzvami právneho predchodcu žalobcu. Svoju aktívnu legitímáciu tiež v konaní preukázal predmetnými oznámeniami o postúpení pohľadávky zo strany postupcu.

18. Žalovaní v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať im proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. K námietke žalobcu proti záveru okresného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre nedodržanie § 92 ods. 8 ZoB poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov (Krajský súd v Žiline zo dňa 16.02.2016, sp. zn. 5Co/36/2016, Krajský súd v Trenčíne zo dňa 30.01.2016, sp. zn. 5Co/460/2015, Krajský súd v Prešove zo dňa 29.05.2014, sp. zn. 6Co/119/2013, 4Co/145/2014...Krajský súd v Bratislave sp. zn. 6Co/203/2015, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/760/2015). Zo záverov rozhodnutí krajských súdov vyplýva, že v prípade, že žalobca doložil v tomto konaní samotnú výzvu, je súčasne s ňou povinný doložiť aj doklad preukazujúci zaslanie tejto výzvy žalovanému. V opačnom prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázanie predmetnej skutočnosti. Rovnako tak je potrebné, aby právny predchodca, ak chce postúpiť úver na tretiu osobu, zosplatnil tento úver pred

postúpením, pričom je povinný dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ani jedna z uvedených podmienok nebola splnená.

20. Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny a tento je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolanie žalobcu prejednal bez nariadenia pojednávania, pretože to nebolo potrebné (§ 385 ods. 1 CSP).

21. Preskúmaním veci krajský súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových záverov, zo správnej aplikácie a interpretácie právnych predpisov a správne sú aj jeho právne závery.

22. Rozsudok z hľadiska formy a obsahu zodpovedá kritériám v ustanovení § 220 CSP, preto sa s ním krajský súd plne identifikoval v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP.

23. Súčasne považuje za potrebné k odvolacím dôvodom, ktoré uplatnil žalobca uviesť nasledovné:

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k neprávny skutkovým zisteniam, je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd chybné vyhodnotí návrhy na vykonanie dôkazov, alebo nesprávne vyhodnotí vykonané dôkazy.

25. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdov upravená v ustanovení § 191 CSP, v zmysle ktorého vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho významu vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam, z hľadiska zákonnosti (jeho získania a vykonania) a z hľadiska jeho pravdivosti.

26. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že preukázal splnenie zákonných predpokladov podľa § 92 ods. 8 ZoB a preto sa domnieval, že preukázal existenciu svojej aktívnej vecnej legitímácie.

27. V otázke preukázanie existencie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, ktorému bola postúpená pohľadávky od banky, súdna prax bezvýhradne trvá na preukázaní splnenia podmienok na postúpenie podľa § 92 ods. 8 ZoB. Ani v prejednávanej veci neboli tvrdené a preukázané iné skutkové okolnosti, ktoré by umožňovali iné judikovanie v otázke posudzovania aktívnej vecnej legitímácie. Rozsudok okresného súdu z hľadiska skutkového záveru je teda v korelácii s doterajšou súdnou praxou a nebol žiadny rozumný dôvod odchyliť sa od nej v danej veci.

28. Platí, že predmetom dokazovania je preukázanie existencie platnej cesie (postúpenie pohľadávky) podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právna úprava predpokladá, kumulatívne, že pohľadávka je splatná, existuje predchádzajúca písomná výzva a omeškanie klienta so splácaním postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

29. Ide teda o splnenie zákonných predpokladov, ktorých nepreukázanie nesie so sebou sankcie v podobe neunesenia dôkazného bremena a negatívneho rozhodnutia o uplatnenom nároku, a to pre nepreukázanie platnej cesie.

30. Okresný súd správne uviedol, že žalobca musí preukázať právne významné skutočnosti podľa § 92 ods. 8 ZoB, o. i. preukázať písomnú výzvu žalovaným.

31. Pokiaľ zákonná úprava predpokladá písomnú výzvu veriteľa, podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca je povinný preukázať aj účinnosť právneho úkonu - písomnej výzvy dlžníkovi, teda produkovať dôkaz, že predmetnú výzvu dlžníkom doručil, resp., že táto sa dostala do ich dispozičnej sféry.

32. V danej veci žalobca uvedenú právne významnú skutočnosť nepreukázal, preto skutkový záver okresného súdu o nepreukázaní splnenia podmienok postúpenia pohľadávky je správny.

33. Nesprávne posúdenie veci je odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

34. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, ktorou zistený skutkový stav subsumuje pod právny predpis a na základne právnych záverov judikuje práva a povinnosti účastníkov. Nesprávne právne posúdenie

veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy, keď na skutkový stav aplikuje nesprávny právny predpis. Bude to tiež vtedy, keď na zistený skutkový stav síce aplikuje správnu právnu normu, túto však nesprávne interpretuje. Za nesprávne právne posúdenie veci treba považovať aj aplikáciu právnej normy na skutkový stav, v ktorom absentujú právne relevantné zistenia.

35. V prejednávanej veci okresný súd na svoje skutkové zistenia aplikoval správnu právnu úpravu spotrebiteľského práva a právnu úpravu v Zákone o bankách a túto aj správne interpretoval a správne sú aj jeho právne závery, že žalobca nemá vo veci aktívnu vecnú legitímáciu, pretože od banky nenadobudol platne jej pohľadávku proti žalovaným (§ 92 ods. 8 ZoB a § 39 Občianskeho zákonníka).

36. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, žalobca neuplatnil spôsobilé odvolacie dôvody, v dôsledku čoho bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

37. Úspešným žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi, o ktorého výške rozhodne okresný súd (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP).

38. Tento rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).